

સુપ્રભાતમુ

સુરેણ પા. મટ્ટ

079-23226251

સલામી સવારની..

(જાત જાહેરી કાર્ય)
એ 'સંજુલા-સાકિં' અને ગાન્ધીના યુદ્ધી થઈ ગઈ !
નાંદી હતી તે આખરથી, ખુલ્લી યુદ્ધી થઈ ગઈ !
'ટમાન-બડી' થઈ ગઈ, છું મંદિર શ્રદ્ધાળું -
ટનેં સંકલાયેલી સંપેદના યુદ્ધી થઈ ગઈ !!
(દવાણાનાં યમરાજ ઘામ ?!)

દ્વારા ડાંની ગવો ! લાગી જ્યાં તાંના
દગ્ધમાં દર્દાનો - અધ્યાત્મા-સારાવાનાં
વિચાર પણ... મંદિર પણ...
(દવાણાનાંઓને પણ લાગ્યો ભાષાણાનો ઘેપ)

ચિંતન

આસવાકયમનાદત્ય, દર્દેણાયરિતાં થઈ /
કફિલિં વિપરીતાં તત્, કા તત્ પરિવેદના !!

ઉપરોક્ત જ્વાં કંસ્કૃત સુભાષિત ભાડાંગરામાંથી લેવામાં આપેલ છે.
હુ કોઈ, હિતેચુ, હિતુવચન કંદેન વરી લાગીના વચન-સાલાંને અગવાળોને પણ, પોતાના
અંહારાં વચન કોઈ સાંસ-સાહસ, પરાકમ કરી લેસેને પણી એનું વિપરીત પરિચાલ ફળ ભોગવાનો
વારો આવે ત્યારે નિયરક-કલાંત-દ્વારો-અફ્સોસ કરવાથી સુ ? કારણ આ પરિચિનિનું સરજન
કરવાનું કારણ એ જાત જ છે.

કેટલાંક લોકો પોતાને જ સર્વરં અને ઉલ્લિ - પ્રતિભા - સંપદ - સંપૂર્ણ સમજાંના હોય છે.
પોતાનો નિદિષ્ય એટાં કાણાં મેળવાના હોય છે. પણી બોટા નિદિષ્યાનો પરિણામો ભોગવાનો
સમજનો એવો ત્યારે ધોથાનો ટોપાનો લીજાના પણો ટોટાનો મેળ છે.

માણસે સુખનાના પણનો પૂરીની કોઈ કામ કરવું હોયશે. સલાહન્યુન પણી યોગ્ય તારાય કાઢી
કરવું, પણી ગમે તેંબું પરિચાલ આવે તો ભૂલાન રીકાર સાથે સહન કરવું.

સુવિચાર

- પવન છે, આપણી ઈચ્છા મુજબ હોય વાય નહીં, જગત વિશે તો કંઈ પણ કથી શકાય નહીં - સેશા પેટેલ
- મુશ્કુરાયે લોગોં કી જેંબો મેંબર ગીયે રૂમાલ મિલતે હે - મુસાકિર પાલનપૂરી
- શાંશ, જીનાં એની કર્મની મિલનથી આનાના મોખ મેળવે છે - અરવિંદ
- પહેલાં વિચારાનું પ્રીતી બોલવું, પહેલાં પાણો પછી દિવાલ - શેખ સાદી
- પ્રાયથિતના નાશ પગવિયાં છે : આત્મગલાનિ,
બીજી વાર પાપાનો કરવાનો નિદિષ્ય અને આત્મશુદ્ધિ - જુને
- લોકો નિદાન કેંદ્ર પ્રેસસા, લક્ષ્ણી આવે કે જાય, મુશ્કુ આજે આવે કે યુગાનાર પણી પરંતુ ધીરપુરુષ
ન્યાયાન માર્ગાંથી વિલિત થતું નથી - બન્દુરિ
- આજાનું ઔષ્ધ : વીભૂતું ફિલ્દું પર મીહી ભભારતાવી તેને સામાન્ય ગરમ કરવું અને એફિલ્દું યૂસી જાંનું
આમ સવાર-સાંચ કરવાથી બોરોળો સોજો મેંદે છે (સંકલન : દીપક વી. આશારા)

નોંધકથા

ઈટાલીના કવિ અને સંશોધક પેટાઈને વાંચનાનો જાબરો હોય હતો. પેટાઈને ભોજન વિના ચાલે
પણ વાંચન વિના ન ચાલે. કયારેક નો તેઓ વાંચનમાં એવા લીન થઈ જતી કે જમવાનું ભૂલી જાન. ભયચારનું વિસરાઈ જતું. એમના પરમ મિનિને આ સિંથિત જોઈને ચિનતા થઈ કે આમને આમ વાલણે તો
પેટાઈ માંદા પડશે. એમણે યુદ્ધિની કે પેટાઈના પુસ્તકાલયની ચાચી જ જુદ્ધાની દીધી એમોને વિચાર્યું
કે 'ન રહેણો બાંસ' અંસ, ન બજેણો બાંસુરી.' મિનિને લાગ્યું કે પુસ્તકોની નહીં મળે એટલે પેટાઈ બીજી
પ્રતીભિનાં પરાવાઈ જશે અને વાંચનાના વસન્ની મુક્તિને મેળવો. પેટાઈ પુસ્તકાલયના તાગાની ચાચી
શોધી. પણ ન મળી. એમનો આખો દિવસે મેળેનીમાં ગયો. જમવાનું ભાલ્યું નહીં, ઉંઘ પણ વેરણ
બની. બીજે દિવસે માથામાં દુઃખાયો થયો. અને તાવ આખ્યો. પેલો મિનિ પેટાઈની વાંચનાની તડપ
જોઈ. એજો પેટાઈને પુસ્તકનીની ચાચી આવી. પેટાઈ પાચથીમાંથી એકાયેક મેંદે છે (સંકલન : દીપક વી. આશારા)